

มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี ด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย

กนกลักษณ์ จุ่มณี¹ สุขสมัย สุทธิบัติ²

สัตยา อรุณธารี³ อุทัย อาทิเวช⁴

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาของกฎหมายไทยในปัจจุบันเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ (2) แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ (3) เปรียบเทียบหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ ในระบบห้ามการค้าประเวณี ระบบการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และระบบยกเลิกการค้าประเวณี (4) วิเคราะห์หามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย (5) เสนอแนะแนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์เจาะลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาและแปลความหมายจากการเปรียบเทียบ

ผลการวิจัย พบว่า ในปัจจุบันการที่กฎหมายมิได้มุ่งหมายจะป้องกันและปราบปรามการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีอย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันก็ได้กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ทั้งการที่กฎหมายกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย แต่ไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ มาจัดระเบียบ และการที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษของผู้ที่ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะไว้ต่ำเกินไป และมีกำหนดความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวไว้ด้วย ทำให้ผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่สาม ดังนั้น จึงต้องทำให้เรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งถูกกฎหมายภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษและกำหนดความผิดดังกล่าวไว้ด้วย

คำสำคัญ: การค้าประเวณี; การประกอบธุรกิจการค้าประเวณี; ผู้ค้าประเวณี

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

กนกลักษณ์ จุ่มณี, สุขสมัย สุทธิบัติ, สัตยา อรุณธารี และอุทัย อาทิเวช. (2565). มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 12(1), 87-99.

¹ หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย

อีเมล: kanokluk450@hotmail.com

² คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ ที่ปรึกษาคณะกรรมการเมืองของประธานสภาผู้แทนราษฎร

⁴ อธิบดีอัยการสำนักงานการสอบสวน

Legal Measures to Solve the Problem of Voluntary Prostitution in the Kingdom of Thailand

Kanokluk Juimane¹ Suksamai Suttibodee²

Sattaya Arunthari³ Uthai Arthivech⁴

Abstract

The purposes of this research were to study (1) the problems of current Thai laws regarding voluntary prostitution, (2) concepts, theories and literature related to voluntary prostitution, (3) to compare the rules of the law relating to prostitution voluntarily in the prohibited system, the legalized system and the abolished system, (4) to analyze suitable legal measures for resolving voluntary prostitution in the Kingdom of Thailand, (5) to suggest on how to revise the law on voluntary prostitution appropriately and in line with the current Thai society context. The research used a qualitative model and collecting data through document research and in-depth interviews and analyzed the data by using content analysis techniques and comparison interpretation.

The results showed that at present, the law does not intend to seriously prevent and suppress prostitution. But at the same time, it does not legalize the prostitution business conduct. The law allows and legalizes the own contact or solicitation for prostitution in a concealed and hidden manners. But there are no rules to organize such conduct. Yet, the penalty rates for those who contact or persuade for prostitution by themselves in a publicly open manner are too low, and the law does not specify the offense of those who agree to purchase the said prostitution service. This causes prostitution not be legally protected and is exploited by a third party. Therefore, the matter must be made legal under the rules prescribed by law, amendment of the penalty rates and determination of an offense for prostitution should be considered as well.

Keywords: Prostitution; Prostitution Business Operations; Prostitute

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Juimane, K., Suttibodee, S., Arunthari, S., Arthivech, U. (2022). Legal measures to solve the problem of voluntary prostitution in the Kingdom of Thailand. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(1), 87-99.

¹ Doctor of Laws Program, Ramkhamhaeng University
2086 Ramkhamhaeng Road, Huamak, Bangkapi, Bangkok, 10240, Thailand
E-mail: kanokluk450@hotmail.com

² Faculty of Law, Ramkhamhaeng University

³ Advisor to the Political Working Group of the President of the House of Representatives

⁴ Director General, Office of Investigation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจของราชอาณาจักรไทยมีสาระสำคัญ คือ ธุรกิจการค้าประเวณีแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ (1) ธุรกิจสถานการค้าประเวณี ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่น (บุคคลที่สาม) และผู้ค้าประเวณีมีความผิดตามกฎหมาย แต่ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีนั้นไม่มีความผิดตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นการใช้บริการผู้ค้าประเวณีที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในสถานการค้าประเวณีเท่านั้น และ (2) ธุรกิจตัวแทนเกี่ยวกับการค้าประเวณี ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่น (บุคคลที่สาม) มีความผิดตามกฎหมาย แต่ผู้ค้าประเวณีและผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีไม่มีความผิดตามกฎหมาย ส่วนการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น สามารถทำได้ โดยผู้ค้าประเวณีและผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีไม่มีความผิดตามกฎหมาย และผู้ค้าประเวณีไม่ต้องขออนุญาตหรือจดทะเบียน และการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ ผู้ค้าประเวณีมีความผิดตามกฎหมาย โดยมีอัตราโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท แต่ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีไม่มีความผิดตามกฎหมาย

อย่างไรก็ดี กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจของราชอาณาจักรไทยในปัจจุบัน มีปัญหาทางกฎหมายหลายประการ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การประกอบธุรกิจการค้าประเวณี บทบัญญัติของกฎหมายมิได้มุ่งหมายจะป้องกันและปราบปรามการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีอย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันก็ได้กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิด อันทำให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของผู้อื่นโดยบุคคลที่สาม ผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย นิติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีตกเป็นโมฆะ ผู้ค้าประเวณี

อาจไม่สามารถเลือกผู้ให้บริการ และอาจไม่สามารถปฏิเสธการกระทำของผู้ให้บริการได้ รัฐไม่สามารถควบคุมปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา เช่น ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีฆ่าผู้ค้าประเวณี เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น การที่กฎหมายกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น ไม่เป็นความผิดตามกฎหมาย โดยไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆ มาจัดระเบียบ (มิได้กำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องขออนุญาตหรือจดทะเบียน) ทำให้การค้าประเวณีในรูปแบบนี้เกิดขึ้นโดยปราศจากการควบคุม และก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการจัดเก็บภาษี เป็นต้น

ประเด็นที่ 3 การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ บทบัญญัติของกฎหมายมิได้มุ่งหมายจะป้องกันและปราบปรามการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะอย่างจริงจัง เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายมีอัตราโทษต่ำเกินไป ทั้งบทบัญญัติของกฎหมายมิได้กำหนดความผิดของผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวไว้ด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกาลสมัยและสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน จึงสมควรศึกษาวิจัย เพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของกฎหมายไทยในปัจจุบันเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ
2. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ ในระบบห้ามการค้าประเวณี ระบบการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และระบบยกเลิกการค้าประเวณี
4. เพื่อวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย
5. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. เอกสารทางวิชาการที่ผู้วิจัยจะทำการวิจัย เอกสาร ในการศึกษาหลักเกณฑ์ของระบบห้ามการค้าประเวณี คือ กฎหมายของสหรัฐอเมริกา
2. เอกสารทางวิชาการที่ผู้วิจัยจะทำการวิจัย เอกสาร ในการศึกษาหลักเกณฑ์ของระบบการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ได้แก่
 - 2.1 ระบบการจัดระเบียบการค้าประเวณี คือ กฎหมายของราชอาณาจักรไทยในอดีต (พระราชบัญญัติป้องกันสัจจโรค ร.ศ.127) และกฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
 - 2.2 ระบบการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรม คือ กฎหมายของเครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศเนเธอร์แลนด์
3. เอกสารทางวิชาการที่ผู้วิจัยจะทำการวิจัย เอกสาร ในการศึกษาหลักเกณฑ์ของระบบยกเลิกการค้าประเวณี คือ กฎหมายของราชอาณาจักรไทยในปัจจุบัน อันได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กฎหมายของประเทศอังกฤษ ราชอาณาจักรสวีเดน และประเทศลาว

4. ในการศึกษาหลักเกณฑ์ของระบบห้ามการค้าประเวณี ระบบการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และระบบยกเลิกการค้าประเวณีนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาเป็น 3 ประเด็น คือ (1) การประกอบธุรกิจการค้าประเวณี (2) การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น และ (3) การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ

5. ประชากรการวิจัยสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) บุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจจำนวน 35 คน และ (2) ประชาชนทั่วไปจำนวน 40 คน

6. ประชากรผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประชุมแบบสนทนากลุ่ม คือ บุคคลที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าในสาขานิติศาสตร์ และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านกฎหมายมากกว่า 15 ปี จำนวน 10 คน

7. งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีด้วยความสมัครใจทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และเพศที่สาม ทุกสัญชาติที่ค้าประเวณีในราชอาณาจักรไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาของกฎหมายไทยในปัจจุบันเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ
3. ทำให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ ในระบบห้ามการค้า

ประเวณี ระบบการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และระบบยกเลิกการค้าประเวณี

4. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย

5. ทำให้ได้ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทยต่อไป ซึ่งร่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจดังกล่าวนี้จะช่วยแก้ไขปัญหการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาภาพลักษณ์ของราชอาณาจักรไทยเกี่ยวกับการค้าประเวณี ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่สาม เช่น แม่เล้า แมงดา ฯลฯ ได้ ทั้งยังจะเป็นประโยชน์ในการแจ้งของการคุ้มครองผู้ค้าประเวณีและการจัดเก็บภาษีอีกด้วย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำว่า “การค้าประเวณี”

ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน คำว่า “การค้าประเวณี” หมายถึง ยอมรับการกระทำชำเราหรือยอมรับการกระทำอื่นใด หรือกระทำการอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ” (Royal Institute, 2013) การค้าประเวณีเป็นการกระทำลำส่อนเพื่อสินจ้าง ไม่ว่าผู้กระทำและผู้ยอมรับการกระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศกัน (Chootinant, 2014) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า “การค้าประเวณี” หมายความว่า การกระทำของผู้หญิง หรือผู้ชาย หรือเพศที่สาม ทั้งที่เป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ ที่กระทำเพื่อสำเร็จความใคร่

ของผู้อื่น โดยแลกกับค่าตอบแทน ซึ่งอาจกระทำต่อเพศเดียวกันหรือต่างเพศ

ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจของราชอาณาจักรไทย

ในอดีตราชอาณาจักรไทยกำหนดให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งถูกกฎหมายมาตลอด แต่ราชอาณาจักรไทยเพิ่งเปลี่ยนมากำหนดให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เมื่อปี พ.ศ. 2503 เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. 2492 องค์การสหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาปราบการค้าบุคคลและการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของผู้อื่น ค.ศ. 1949 ซึ่งมีแนวคิดที่ต้องการจะยกเลิกการค้าประเวณี (Abolitionist) ในปี พ.ศ. 2503 ราชอาณาจักรไทยจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่น เช่น แม่เล้า แมงดา เจ้าของสถานการค้าประเวณี เป็นต้น มีความผิดตามกฎหมาย โดยมีความคาดหวังว่าพระราชบัญญัตินี้จะช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับราชอาณาจักรไทย เพราะการออกพระราชบัญญัตินี้แสดงให้เห็นว่าราชอาณาจักรไทยได้ทำตามมาตรฐานของอนุสัญญาปราบการค้าบุคคลและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น ค.ศ. 1949 แล้ว (Rayanakorn, 1995)

แนวคิดเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย มีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและฝ่ายที่คัดค้าน ดังนี้

1. ฝ่ายที่สนับสนุนมีความเห็นว่า การค้าประเวณีเกิดขึ้นมาเพราะว่ามีความใคร่ส่วนเกินที่เกิดขึ้นในระบบสังคมโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เช่น ชายโสดซึ่งไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ หรือชายแต่งงานแล้วที่มีระยะเวลาของช่วงชีวิตซึ่งต้องการความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าฝ่ายหญิง (Ngarmarunchot, 2011)

ดังนั้น รัฐจึงควรกำหนดให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งถูกกฎหมาย เพราะการค้าประเวณีเป็นความชั่วร้ายที่จำเป็นของสังคม ในการที่จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับเพศลง เช่น การข่มขืน การอนาจาร เป็นต้น

2. ฝ่ายที่คัดค้านมีความเห็นว่า การอนุญาตให้มีการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการให้ความสำคัญกับเงินภาษีที่รัฐจะได้รับมากกว่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ โดยรัฐลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ให้เป็นเพียงวัตถุทางเพศที่หาซื้อได้เท่านั้น นอกจากนั้น จะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลที่สาม เช่น แม่เล้า แมงดา เจ้าของสถานการค้าประเวณี เป็นต้น และทำให้ธุรกิจการค้าประเวณีเติบโตยิ่งขึ้น อันจะทำให้เกิดเป็นปัญหาสังคมต่อไป

ทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ

คำว่า “สิทธิ” หมายถึง “ประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้” ซึ่งหมายความว่า เป็นประโยชน์ที่กฎหมายรับรองว่ามีอยู่ และเป็นประโยชน์ที่กฎหมายคุ้มครองมิให้มีการละเมิด รวมทั้งบังคับให้เป็นไปตามประโยชน์นั้นในกรณีที่มีการละเมิดด้วย (Saenguthi, 2016) ส่วนคำว่า “เสรีภาพ” หมายถึง ความเป็นอิสระของบุคคลในการกระทำการใดหรือไม่กระทำการใด โดยความประสงค์ของตนเอง (Charoenthanawat, 2015) ทั้งนี้ การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจถือเป็นเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างหนึ่ง

รายงานการวิจัย เรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการอาบอบนวด พ.ศ. 2549 Samran (2006) พบว่า แม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีหลายฉบับ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 เป็นต้น

แต่การค้าประเวณียังมีได้หมดไปหรือลดลงจากสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานบริการ อาบ อบ นวด เป็นแหล่งค้าประเวณีที่ทั้งผู้บังคับใช้กฎหมายและประชาชนทั่วไปทราบกันดี ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขไว้หลายข้อ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ ควรนำระบบการจดทะเบียนสถานการค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในราชอาณาจักรไทย เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ค้าประเวณีและทำให้รัฐสามารถกำหนดนโยบายและควบคุมการค้าประเวณีให้อยู่ในกรอบของกฎหมายได้มากขึ้น

รายงานการวิจัย เรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2558

Hoonddee and Lengvithaya (2015) พบว่าแม้การค้าประเวณีจะเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ยังคงมีการค้าประเวณีอยู่ในสังคมไทย โดยการค้าประเวณีได้แอบแฝงอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยว ถนนหรือสถานที่สาธารณะ เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดของผู้ค้าประเวณีแบบสมัครใจไว้น้อย จึงไม่อาจปราบปรามป้องกันหรือยับยั้งผู้ค้าประเวณีที่สมัครใจค้าประเวณีได้ อันทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคม ดังนั้น จึงควรเพิ่มอัตราโทษสำหรับความผิดฐานติดต่อกับหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5 เป็นโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 1 เดือน และหากมีการกระทำความผิดซ้ำต้องรับโทษเพิ่มขึ้นครึ่งหนึ่งของการกระทำความผิดครั้งแรก

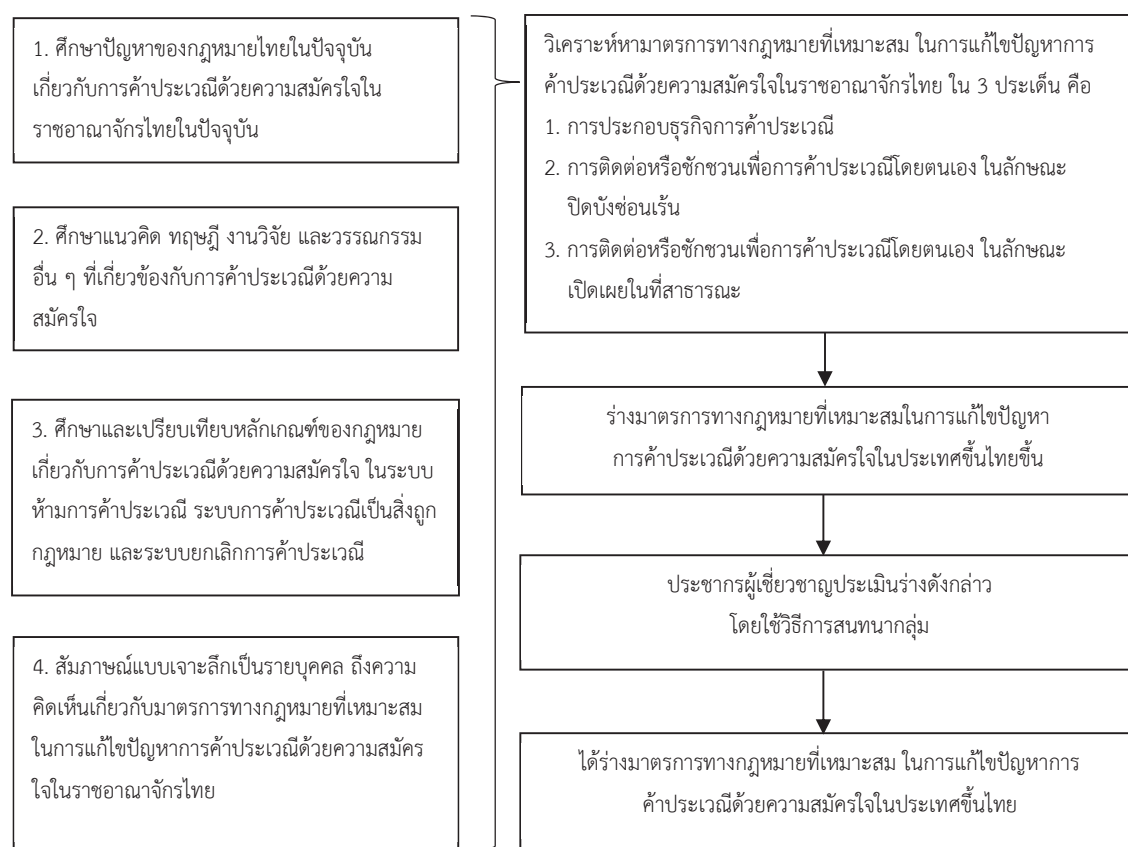
รายงานการวิจัยของต่างประเทศ เรื่องการแข่งขันทางด้านความคิดเกี่ยวกับกฎหมาย สิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้จากชาวเยอรมัน นำไปสู่กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีที่ครอบคลุมมากขึ้น ค.ศ. 2017

Danielsson (2017) พบว่า สิ่งที่สามารถเรียนรู้

ได้จากกฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี คือ แม้ว่าการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรม จากมุมมองด้านปรัชญาสิทธิมนุษยชนจะเป็นที่พึงปรารถนา แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่ามีปัจจัยอื่นๆ แทรกแซงการทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของทฤษฎี ดังนั้น ในระยะสั้น การปฏิบัติเชิงลบไม่สามารถละเลยได้และต้องมี

การกำหนดขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ค้าประเวณีทั้งหมด จะมีความเป็นอยู่ที่ดี และเวลาเท่านั้นที่จะแสดงให้เห็นว่ารูปแบบใหม่ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีจะสามารถปิดข้อบกพร่องใดๆ ในระบบการค้าประเวณี ไม่ใช่อาชญากรรมได้

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

ในปัจจุบันการที่กฎหมายมิได้มุ่งหมายจะป้องกันและปราบปรามการประกอบธุรกิจการค้าประเพณีอย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันก็มีได้กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเพณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ทั้งการที่กฎหมายกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเพณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย แต่ไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆ มาจัดระเบียบ และการที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษของผู้ที่ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเพณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะไว้ต่ำเกินไป และมีได้กำหนดความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเพณีดังกล่าวไว้ด้วย ก่อให้เกิดผลกระทบ เช่น ผู้ค้าประเพณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่สาม เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการจับกุมภาษี ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ของราชอาณาจักรไทยเสียหาย เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเพณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเพณีต้องขออนุญาต ผู้ค้าประเพณีต้องจดทะเบียน เป็นต้น นอกจากนั้น ควรกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเพณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยผู้ค้าประเพณีต้องจดทะเบียน และควรแก้ไขอัตราโทษสำหรับผู้ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเพณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะให้เหมาะสม และกำหนดความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเพณีดังกล่าวไว้ด้วย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร (documentary research)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารทางวิชาการ อันได้แก่ หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัย และข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี กฎหมาย งานวิจัยและวรรณกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจ

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลแบบเจาะลึกถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย โดยจะกำหนดประชากรการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) บุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจ จำนวน 35 คน และ (2) ประชาชนทั่วไป จำนวน 40 คน

3. การสนทนากลุ่ม (focus group discussion) ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกมาสรุปผล เพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย แล้วดำเนินการร่างกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย หลังจากนั้นได้นำร่างกฎหมายดังกล่าวให้ประชากรผู้เชี่ยวชาญประเมินผล โดยการใช้วิธีการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย

ปัญหาของกฎหมายไทยในปัจจุบันเกี่ยวกับการค้าประเพณีด้วยความสมัครใจ มีดังนี้

1. กฎหมายมิได้มุ่งหมายจะป้องกันและปราบปรามการประกอบธุรกิจการค้าประเพณีอย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันก็มีได้กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเพณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย จึงก่อให้เกิดผลกระทบ เช่น ผู้ค้าประเพณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลที่สาม

เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการจัดเก็บภาษี
ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

2. การที่กฎหมายกำหนดให้การติดต่อหรือ
ชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบัง
ซ่อนเร้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย แต่ไม่มีกฎหมายใดๆ มา
จัดระเบียบ ทำให้การค้าประเวณีในรูปแบบนี้เกิดขึ้น
โดยปราศจากการควบคุม และก่อให้เกิดผลกระทบ
เช่น ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการจัด
เก็บภาษี เป็นต้น

3. การที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษของผู้ที่ติดต่อ
หรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะ
เปิดเผยในที่สาธารณะไว้ต่ำเกินไป และยังมีได้กำหนด
ความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณี
ดังกล่าวไว้ด้วย ทำให้การค้าประเวณีในรูปแบบนี้เกิด
ขึ้นอย่างแพร่หลาย อันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่
ประชาชนทั่วไปและภาพลักษณ์ของราชอาณาจักร
ไทยเสียหาย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจพบ
ว่า “การค้าประเวณี” หมายความว่า การกระทำของ
ผู้หญิง หรือผู้ชาย หรือเพศที่สาม เพื่อสำเร็จความใคร่
ของผู้อื่น โดยแลกกับค่าตอบแทน ซึ่งการกระทำนั้น
อาจเป็นการกระทำต่อเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ได้
โดยการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นเสรีภาพ
ในการประกอบอาชีพอย่างหนึ่ง และเป็นความชั่วร้าย
ที่จำเป็นของสังคม ซึ่งในอดีตราชอาณาจักรไทย
กำหนดให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่ง
ถูกกฎหมายมาตลอด แต่เพิ่งเปลี่ยนมากำหนดการค้า
ประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เมื่อปี
พ.ศ. 2503 และแม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายที่บัญญัติ
ขึ้นเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีด้วย
ความสมัครใจหลายฉบับ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและ

ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540 เป็นต้น แต่
การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจก็ยังมิได้หมดไปจาก
สังคมไทย นักวิชาการต่างๆ จึงได้เสนอแนะแนวทาง
แก้ไขไว้หลายข้อ เช่น ควรนำระบบการจดทะเบียน
การค้าประเวณีมาใช้ในราชอาณาจักรไทย และเสนอ
แนะให้เพิ่มอัตราโทษสำหรับความผิดฐานติดต่อหรือ
ชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิด
เผยในที่สาธารณะ เป็นต้น

จากการศึกษาและเปรียบเทียบหลักเกณฑ์ของ
กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจใน
ระบบห้ามการค้าประเวณี ระบบการค้าประเวณีเป็น
สิ่งถูกกฎหมาย และระบบยกเลิกการค้าประเวณี
พบว่าสำหรับการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีและ
การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีในลักษณะ
ปิดบังซ่อนเร้นนั้น ควรนำระบบการค้าประเวณีเป็น
สิ่งถูกกฎหมายมาใช้ เพราะการกำหนดให้การค้าประเวณี
เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย จะก่อให้เกิดประโยชน์หลาย
ประการ เช่น ผู้ค้าประเวณีได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมาย รัฐได้ประโยชน์จากการจัดเก็บภาษี ลดการ
แพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ส่วน
การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีในลักษณะ
เปิดเผยในที่สาธารณะนั้น ควรนำระบบห้ามการค้า
ประเวณีมาใช้ เพราะการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้า
ประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ
ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไปที่
เดินทางผ่านไปมาในบริเวณนั้น และทำให้ภาพลักษณ์ของ
ประเทศเสียหาย ดังนั้น จึงควรกำหนดให้เป็นความผิด
ตามกฎหมาย

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า ประชากร
วิจัยส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้อง
กับสมมติฐานการวิจัย โดยมีความเห็นว่า ควร
กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็น
สิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด
นอกจากนั้น ควรกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อ

การค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน และควรแก้ไขอัตราโทษสำหรับผู้ติดต่อหรือชักชวน เพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะให้เหมาะสม และกำหนดความผิดของผู้ที่เข้า ตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวไว้ด้วย

จากการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามาตรการทาง กฎหมายที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี ด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักรไทย คือ

1. กำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณี เป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมาย กำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาตและผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เป็นต้น
2. กำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่ง ถูกกฎหมาย แต่ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน
3. กำหนดให้ผู้ค้าประเวณีที่ติดต่อหรือชักชวน เพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ และผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้า ตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าว มีความผิดตามกฎหมาย

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ร่างกฎหมายเกี่ยวกับ มาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหา การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในราชอาณาจักร ไทยขึ้น แล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินร่างกฎหมาย ดังกล่าว โดยใช้วิธีการประชุมแบบสนทนากลุ่ม ซึ่ง ประชากรผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน ในการประชุมแบบ สนทนากลุ่มดังกล่าว มิได้เห็นด้วยทุกคนอย่างเป็น เอกฉันท์ว่า ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้า ประเวณีและการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณี โดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ประชากรผู้ เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยในการ

ร่วมกันประเมินร่างกฎหมายดังกล่าว โดยพิจารณาว่า หากราชอาณาจักรไทยจะใช้ระบบจัดระเบียบการค้า ประเวณี ร่างกฎหมายที่ผู้วิจัยได้ร่างขึ้นนั้น ควรมีการ ปรับปรุงและแก้ไขอย่างไรบ้าง เพื่อให้เหมาะสมกับ บริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน ส่วนกรณีการติดต่อ หรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะ เปิดเผยในที่สาธารณะนั้น ประชากรผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน เห็นด้วยอย่างเป็นเอกฉันท์ว่า ควรกำหนดให้ผู้ค้า ประเวณีและผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้าตกลงใช้ บริการการค้าประเวณีดังกล่าว มีความผิดตามกฎหมาย และต้องกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับความผิด

ทั้งนี้ เมื่อได้มีการประชุมแบบสนทนากลุ่ม เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการประเมินร่าง กฎหมายจากการประชุมแบบสนทนากลุ่ม และได้ ปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าวตามการสรุปผล การประเมินนั้น อันทำให้ได้ผลการวิจัย คือ ร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าประเวณี พ.ศ. ... และร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...

ดังนั้น จากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอเสนอ แนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี ด้วยความสมัครใจ คือ กำหนดให้การประกอบธุรกิจ การค้าประเวณี และการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้า ประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่ง ถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และ กำหนดให้ผู้ค้าประเวณีที่ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้า ประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ และผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้าตกลงใช้บริการ การค้าประเวณีดังกล่าว มีความผิดตามกฎหมาย เพราะ มาตรการดังกล่าวนี้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท ของสังคมไทยในปัจจุบัน

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ว่า ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาต ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เป็นต้น นอกจากนี้ ควรกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน และควรแก้ไขอัตราโทษสำหรับผู้ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะให้เหมาะสม และกำหนดความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวไว้ด้วย

จากการวิจัยปรากฏว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยดังกล่าว ดังนี้

1. ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาต ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เป็นต้น เนื่องจากการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นความชั่วร้ายที่จำเป็นอันของสังคม และเป็นอาชีพสุจริต รัฐจึงควรให้เสรีภาพแก่บุคคลในการเป็นผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีหรือเป็นผู้ค้าประเวณีได้ และการกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมายจะก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น ผู้ค้าประเวณีได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ลดปัญหาอาชญากรรมประเภทข่มขืนและอนาจาร ลดปัญหาการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากผู้ค้าประเวณี ลดปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รัฐได้ประโยชน์จากการจัดเก็บภาษี เป็นต้น

2. ควรกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เนื่องจากการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองใน

ลักษณะปิดบังซ่อนเร้น มิได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพสุจริต และเป็นความชั่วร้ายที่จำเป็นอันของสังคม ดังนั้น รัฐจึงควรให้เสรีภาพแก่บุคคลในการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นได้ แต่ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เพื่อผู้ค้าประเวณีจะได้ได้รับความคุ้มครองกฎหมาย รัฐสามารถทราบจำนวนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ชัดเจน รัฐสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมาควบคุมและตรวจสอบผู้ค้าประเวณีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

3. ควรแก้ไขอัตราโทษสำหรับผู้ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะให้เหมาะสม และกำหนดความผิดของผู้ที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวไว้ด้วย เนื่องจากการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ทำให้ประชาชนทั่วไปเดือดร้อนรำคาญ ขัดต่อจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของราชอาณาจักรไทย และทำให้ราชอาณาจักรไทยเสียภาพลักษณ์

ทั้งนี้ ผลการวิจัยของดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ สอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการอาบอบนวด พ.ศ. 2549 ของ Samran (2006) ที่เสนอว่าควรนำระบบการจดทะเบียนการค้าประเวณีมาใช้แก้ปัญหาการค้าประเวณีในราชอาณาจักรไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2558 ของ Hoondet and Lengvithaya (2015) ที่เสนอแนะว่าให้เพิ่มอัตราโทษสำหรับความผิดฐานติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5 นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการแข่งขัน

ทางด้านความคิดเกี่ยวกับกฎหมาย สิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้จากชาวเยอรมัน นำไปสู่กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีที่ครอบคลุมมากขึ้น ค.ศ. 2017 ของ Danielsson (2017) ที่พบว่าแม้ว่าระบบการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรม จากมุมมองด้านปรัชญาสิทธิมนุษยชนจะเป็นที่พึงปรารถนา แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่ามีปัจจัยอื่นๆ แทรกแซงการทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของทฤษฎี และเวลาจะแสดงให้เห็นว่ารูปแบบใหม่ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีสามารถปิดข้อบกพร่องในระบบการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรมได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาต ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน ผู้ค้าประเวณีต้องมีอายุมากกว่า 20 ปี ต้องมีการใช้ยางอนามัยในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

2. ควรกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นสามารถกระทำได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เนื่องจากการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีมีข้อดีหลายประการ เช่น รัฐสามารถทราบจำนวนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ชัดเจน เป็นต้น

3. ควรกำหนดให้มีหน่วยงานที่มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการค้าประเวณีโดยเฉพาะ คือ

สำนักงานปฏิรูปการค้าประเวณีและคุ้มครองผู้ค้าประเวณี สังกัดกระทรวงมหาดไทย และกำหนดให้ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในสำนักงาน คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด

4. หากราชอาณาจักรไทยจะกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณี และการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เป็นสิ่งถูกกฎหมาย รัฐบาลจะต้องกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อปรับทัศนคติของประชาชนทั่วไปให้เข้าใจถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วย

5. ควรกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีที่ติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ และผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณีดังกล่าวมีความผิด

6. ต้องมีการปรับทัศนคติของประชาชนทั่วไปและผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยชี้ให้เห็นว่าการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะ เป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรง เนื่องจากได้สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนทั่วไป และทำให้ภาพลักษณ์ของราชอาณาจักรไทยเสียหาย

7. รัฐบาลควรนำร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าประเวณี พ.ศ. ... และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่... พ.ศ. ... ของคณะนิติบัญญัติฉบับนี้ไปประกอบการพิจารณา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีด้วยความสนใจในราชอาณาจักรไทยต่อไป

References

- Charoenthanawat, K. (2015). *Basic principles of public law* (3rd ed.). Winyoochon. [In Thai]
- Chootinant, A. (2014). *Criminology and penology* (2nd ed.). Winyoochon. [In Thai]
- Danielsson, A. (2017). Competing Ideas of Regulationism – What can be learnt from the German move to a more comprehensive regulation of prostitution?. *International Journal of Advanced Research*, 5(3), 2149-2166.
- Hoondet, S., & Lengvithaya, C. (2015). Legal measures relating to the prevention and suppression of prostitution. *Veridian E-Journal*, 8(2), 464-482. [In Thai]
- Ngarmarunchot, B. (2011). *Review of the development of “education” buying-selling sex services*. Retrieved from <https://issuu.com/bankngamarunchot> [In Thai]
- Rayanakorn, K. (1995). *A study of laws relating to prostitution and trafficking in women*. Operational Research Project Trafficking in women Foundation for Women. [In Thai]
- Royal Institute. (2013). *Royal Institute Dictionary B. E. 2554* (2nd ed.). Royal Institute. [In Thai]
- Saenguthi, Y. (2016). *Basic knowledge about general law* (20th ed.). Thammasat University Press. [In Thai]
- Samran, P. (2006). *Research report Legal issues relating to prostitution in massage parlors*. University of the Thai Chamber Commerce. [In Thai]